

„ТАРАС ГРАЇТІВНИЙ ДИВИТЬСЯ СУВОРО: — А ВИ ГАРТУЙТЕ ВАШІ ГОЛОСИ!”

В Ньюарку плянують створити Відділ Гарвардського Проекту

Ірвінгтон, Н. Дж. (ІЯХ). — Тут відбулися ширші громадські наради для створення Відділу Комітету 1000-ліття Хрищення Русів-України — Гарвардський Проект.

Після з'ясування наукових плянів присутнім проф. Омеляном Прицаком та деяких подробиць д-ром Степаном Вороном, присутній збагнули його важливість в боротьбі за збереження історії України для українського народу. Присутні біля 30 осіб рішили одностайно допомогати цій проекту реалізувати і другим людям до цього великого діла закликатися.

Вибраний Ініціативний комітет, очолив д-р Роман Кравчук, а в склад його ввійшли: Андрій Кейбіла, проф. Андрій Дзедзих, Василь Матіяш, д-р Тарас Шегелін, Дзвінка Пономаренко, д-р Богдан Ворох, д-р Юрій Третьяк, Володимир Васічко, д-р Іван Ярош, д-р Роман Мигаль. Цей комітет незабаром скличе ширші наради усієї громади, яка вибере Управу Відділу.

Такі поодинокі відділи

Д-р Р. Кравчук

Рочестер вшанує сл. п. А. Мельника у 20-ліття смерті

Рочестер, Н. Й. — Місцева українська громада вродисто відзначить 20-ті роковини смерті сл. п. Андрія Мельника.

Святочна Академія відбудеться в суботу, 23-го березня в парафіяльній церкві св. Йосафата о год. 6:30 вечора.

В „Кришчійан Саснс Монітор” появилася стаття Ю. Зарицького

Бостон. — У відомому щоденнику „Кришчійан Саснс Монітор”, з датою 6-го березня 1985 року, появилася стаття українського журналіста Юрія Зарицького п.н. „Совєтський журнал про релігійні неспорозуміння може засоромити Кремль”.

Ю. Зарицький в обширній статті, прикрашеній знімком Йосипа Терелі, подає інформацію про „Хро-

ніку Католицької Церкви в Україні” та про положення церкви в Україні з відповідним інформативним глом про її стан від 1946 року. До статті долучена також мапа з зазначенням границь України.

Ю. Зарицький є співредактором тижневика „Український Тижневик” і членом Співки Українських Журналістів Америки.

КОБЗАРЕВІ

Кобзарю!
Знов
до тебе я приходжу,
бо ти для мене совість і закон.

Прости, що я дрібницями тривожу
твій вічний і глибокий сон.
А, може, це і не дрібниця.
Ти ж бачиш сам, які складні часи:
Великі стуси.
Переюм традицій.
Переомилення краси.
І вічний рух —
у всесвіті, у світі.
Лише мисли з місця — ані рух...

Кобзарю,
знаєш,
нелегка епоха
оцей двадцятий невгомний вік.
Завишень — безліч.
Тиши — антропоху.
А струсам різним утрачаєш лік.

Тарас гранітний дивиться суворо:
— А ви гартуйте ваші голоси!
Не пустослів'ям, пишним та
барвистим,
не скаргами,
не белкотом надії,
не криком,
не перестівом на місці,
а заповім в дорозі нелегкій.
Бо пам'ятайте,
що на цій планеті,
відколи створив її Пан-Бог,
це не було епохи для поетів,
але були поети для епох!

Тарас Шевченко — фрагмент з картини „Молодий Тарас Шевченко у художника Брюлова” Г. С. Меліхова.

9-го березня 1814 — 10-го березня 1861

Вашінгтонська газета виступила проти В. Щербинського

Вашінгтон. — Газета „Вашінгтон Таймс” помістила у числі з 5-го березня ц.р., редакційну статтю, у якій гостро виступила проти Володимира Щербинського, члена союзу союзу Політбюро, першого секретаря комуністичної партії України і, як пише газета, „нищителя і вбивця численних культурних діячів в Україні, з якими він розправився жорстоко в 1970 роках”.

Під заголовком „Товариш Щербинський забиратиме додому”, редакція згаданого газети пригадує читачам про систематичну русифікацію України Московією, васадом якої в Українській ССР є крах В. Щербинський який приїхав до З'єднаних Штатів Америки в офіційному характері голови 33-

членної союзу союзу делегції членів Верховної Ради ССР. В четвер, 7-го березня, він зустрівся з президентом ЗСА Роналдом Регеном, а перед тим зустрічався з державним секретарем Джорджом Шульцом, лідером обидвох партій в Конгресі і багатьма законодавцями у їхніх приміщеннях і під час парадного походу до владного офісу спікером Палати Репрезентативів Томасом П. О'Нілом в його честь.

Газета, маючи це на увазі, каже, що президент Р. Реген не повинен зустрічатися з В. Щербинським, який є репрезентантом союзу союзу тоталітарного режиму і душителя українського народу. Його прийняття Президентом ображає почуття багатьох американців українського походження і це повинна була взяти до уваги Адміністрація.

„Але ця країна не має жадного бізнесу з В. Щербинським. Він не є репрезентантом міністерства закордонних справ ССР, а тільки партійним вожаком за владування якого потерпіло в Україні так багато людей, українських, живих, тих і інших інтелектуалів. Він також не творить політичного клімату в його республіці України. На протязі понад 60-ох років панування Москви над Україною там не було жадної нової зміни політики, чи хоч би напів самостійної політики „самостійної” республіки, яка хвалиться існуванням міністерства закордонних справ, власним економічним пляном тощо. Дехто каже, як наприклад конгресмен Том Фолі, що треба підносити справу людини в ССР і в Україні перед Щербинським”. — пише згадана газета. „Для чого? Він і так не спроможний нічого зробити в Україні, а якщо навіть хотів би пробувати, то мусів би змінити свою адресу на поштову скриньку де в одному з концентраційних таборів союзу союзу ГУЛагу”.

Треба підкреслити, що „Вашінгтон Таймс” вже і в минулому позитивно висловлювався про українські проблеми і гостро засуджував топтання національних і людських прав в Україні. Ця газета подала також фото з демонстрації українців у Вашингтоні в понеділок, 4-го березня.

В СВІТІ

ЦІЛИЙ ВЕНЕСУЕЛЬСЬКИЙ кабінет зрезигнував, щоб дати можливість новому президентові Хайме Лусініч створити уряд з таких осіб, з якими він буде найкраще співпрацювати. Поінформовані особи кажуть, що багато колишніх міністрів залишаються на своїх місцях, або в кабінеті, але на інших постах. Лусініч оголосив склад свого кабінету після своєї промови про стан в державі, яку він плянує виступити перед конгресом в наступному тижні.

СІМ ОСІБ ЗАГІНУЛИ, а 10 були поранені від вибуху бомби в Бейруті, підкладеної мабуть ітталіанами, які в останньому часі дуже збільшили бомбові напади і політичну активність взагалі, не тільки в Бейруті, але також у південній частині Лівану, поки що частинно окупованій ізраїльськими військами. У зударях шіїтів з ізраїльськими гніє багато цивільного населення, бо ізраїльські воєни не можуть все розпізнати хто належить до терористів, а хто тільки жертва терору. В Лівані все ще перебуває 10,000 ізраїльських воєнків, які трьома фазами плянують покинути цю країну до кінця вересня 1986 року.

ПЕРЕВЕДЕНІ ОПИТИ в новій Зеландії вказують, що велика частина населення незadowolена політикою теперішнього прем'єр-міністра Дейвида Ленга, члена лейбористської партії, який веде антинуклеарну політику і у зв'язку з цим не дозволяє американським військовим кораблям причалювати до новозеландських портів. Населення Нової Зеландії починає відчувати американський тиск і не почуватися безпечним перед ескадронним переполюванням влади комуністами у відсутності гарантій ЗСА. Крім того ЗСА застануться також над обмеженням імпорту новозеландських товарів, зокрема баранячого м'яса, з чого Нова Зеландія має великий прихід. Опиту вказали що 13 із 100 новозеландців, які підтримували Ленга в червні минулого року, сьогодні голосували б за іншою партією. Австралійський прем'єр-міністр Роберт Гок має заплановану зустріч з Ленгом в квітні цього року.

ПРОУРЯДОВА І просандіністська преса в Нікарагуа повідомляла, що на батьківщину скоро повернеться лідер однієї з найбільших опозиційних партій, Артуро Круз, який тепер перебуває в Коста Ріка. Раніше Круз рішучо підтримував антикомуністичних повстанців і навіть пропонував творити екзильний уряд у протизу до існуючого в Нікарагуа уряду сандіністів, які тісно співпрацюють з Союзу Союзом, Кубою й іншими комуністичними державами, а також з Іраном аятоли Хомейні, від якого вони сподіваються отримати більшість доставки нафти і нафтових продуктів. У повідомленні не сказано, чи Круз залишиться в Нікарагуа, чи його поїзду до Манагуа треба вважати тільки тимчасовою.

ПРЕДСТАВНИКИ ОБ'ЄДНАНИХ Націй внесли формальне зажелання на уряд Етіопії, який байдуже ставиться до голодової трагедії. Деякі кораблі з цілою світу стоять біля головного порту від п'яток до восьми днів, закорені, без права в'їзду до порту і видавання харчових продуктів, тоді як населення Етіопії і сусідніх країн Африки вмирає з голоду. Дезмонд Тейлор, речник допомогової агенції ООН заявив, що спізнане вилучення харчів в порті Аддіс Абеба вказує на неефективність дії уряду і його байдужість до існуючої голодової трагедії.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ БУДЕ змушений розмістити більше своїх ракет різного типу в різних місцях світу, якщо ЗСА будуть продовжувати випробування своєї космічної зброї, а головне тоді, як Пентагон розпочне розставляти цю зброю у надземних просторах, — заявив кореспондентам візитуєний в ЗСА член Політбюро і перший секретар комуністичної партії України Володимир Щербинський. Політичні спостерігачі звернули увагу, що немає тепер ні одного союзу союзу офіційного виступу в ССР і поза його кордонами, щоб в ньому союзу союзу речники не атакували стратегічну оборонну ініціативу президента Роналда Регена. „Значить, — пише газета „Вашінгтон Таймс”, — ця ініціатива тактично варті”.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН І В. ЩЕРБИНСЬКИЙ ВІДБУЛИ ЗУСТРІЧ

Вашінгтон. — Президент З'єднаних Штатів Америки Роналд Реген відбув в четвер, 7-го березня ц.р., довшу зустріч з Володимиром Щербинським, членом Політбюро, першим секретарем комуністичної партії України і головою великої союзу союзу делегації членів Верховної Ради ССР, яка перебуває в ЗСА з офіційною візитом.

Очевидно, як сподівалися політичні спостерігачі, двома головними темами у розмовах були: американська так звана „міжзоряна зброя”, чи як її називають, стратегічна оборонна ініціатива президента Р. Регена і загальне зменшення ядерної офензивної зброї, що взагалі є тепер темою дня напередодні переговорів ЗСА і ССР в Женеві в наступному тижні. В. Щербинський заявив Р. Регенові, що ЗСА зовсім не потребують витратити такі великі суми на дослідні і випробування космічної оборонної зброї чи розбудову стратегічних ракет МХ, бо Союзу Союз є дійсно готовий на далекодучі компроміси у справі ядерної зброї і підписання договорів про її контролю, а тоді народи світу віддохнуть спокійніше, без страху, як когось з держав може розпутати третю світову війну, яка була б на його думку, трагедією для світу.

Президент Р. Реген опіював справу космічної зброї, яка ще не є включена в оборонну систему західного світу, але натомість вона запевняє, що в майбутньому можна буде перешкодити тим силам, які у своїй ненависті до Заходу вирішили б розпочати ядерну війну, чи тільки удар, на

якусь із країн західного альянсу.

Розмова Р. Регена з В. Щербинським, у якій брали участь також державний секретар ЗСА Джордж Шульц, дорадник Президента у справі крайової безпеки Роберт МакФарлейн та інші особи, а також амбасадор ССР до ЗСА Анатолій Добринін і ще дві особи із союзу союзу амбасад.

Засоби масової інформації відмітили, що В. Щербинський, крім Андрія Громики, є найвищим речником ЗСА, який від 1973 року відвідує Америку, крім відвідин самого колишнього лідера Леоніда Брежнєва, який у згаданому році відвідав Вашингтон і кілька інших штейтів Америки.

Речник Білого Дому, заступник пресового секретаря Леррі Спіке заявив після зустрічі, що вона відбувалася у невимушеній атмосфері і мабуть була корисною для обидвох сторін, бо можна було обмінятися думками про справи і проблеми, які турбують сьогодні світ.

Запитаний кореспондентами чи він задоволений зустріччю з Президентом ЗСА, В. Щербинський відповів по-російськи, що сама зустріч ще нічого не розв'язує, але вона проходила в дружній атмосфері. Обидва висловили надію, що жевєвськї розмови принесуть позитивні висліді у справі зменшення ядерної зброї. Кореспонденти хотіли після розмови зустрінутися з Щербинським, але він, показуючи рукою на годинник, відмовився від такої зустрічі. Прощаючись, Р. Реген просив В. Щербинського передати привітання „президента” Константина Черненка.

Совєтський піяніст попросив права перебування

Лондон. — Як повідомляє міністерство внутрішніх справ Великобританії, 29-річний союзу союзу піяніст Андрей Гаврілов, який приїхав на гастролі до Лондону, і його жінка Наталія звернулися до англійських властей з просьбою дозволити їм залишитися в Англії.

Андрей Гаврілов є одним з найбільш талановитих і відомих союзу союзу піяністів. Маючи 18 років, він вийшов переможцем на Міжнародному конкурсі ім. Чайковського у Москві. Гаврілов став виїжджати за кордон на гастролі на 17-му році життя. До одруження його переважно супроводжувала мама. Після одруження Гаврілова випускали за границю з жінкою, а мати залишалася в ССР як закладник.

Як повідомила газета „Нью Йорк Таймс”, жінка Андрія Наталія є дочкою директора банку Владіміра Алхімова, який є на офіційному списку членів делегації, яка перебуває в ЗСА на чолі з Володимиром Щербинським.

В АМЕРИЦІ

З ВАШІНГТОНУ ІНФОРМУЮТЬ, що переговори між групою союзу союзу „депутатів” під проводом Володимира Щербинського і групою амеіканських конгресменів були „широсердечними”, але не досягли жадного позитивного результату. На пресовій конференції представники обох сторін заявили, що були значні розходження між двома групами в таких справах як контроль озброєння, права людини, економічні відносини та „регіональні конфлікти”, головна справа Афганістану. Промовляючи через перекладача, В. Щербинський заявив, що „ми не можемо сказати, що ми знайшли спільну мову в усіх справах, але найголовнішим результатом є те, що ми погодилися, що ЗСА і ССР мають важливу відповідальність за вдержання миру в світі”.

СПЕЦІАЛЬНА КОНГРЕСОВА комісія для контролю наркотиків повідомляє, що Адміністрація президента Роналда Регена не зуміла зліквідувати чи навіть зменшити нелегальну торгівлю наркотиками, що їх перепачкують із закордону до Америки. У спеціальному звіті конгресова Комісія для контролю наркотиків повідомила, що нелегальна доставка кокаїни, героїні і маріхуани збільшилася значно в останніх двох роках.

МЕЙОР ГАГЕРСТАВНУ (Мериленд) Доналд Фрош, який кандидус на перевибір за два тижні, „зник” зі свого бюра та з міста і ніхто не знає, включно з його братом, що з ним сталося. З тієї причини виборча кампанія за його перевибір припинилася, бо невідомо, чи Д. Фрош є ще далі кандидатом, і чи він взагалі ще живе.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, наложив вето на законопроект щодо фінансової допомоги фермерам, заявляючи, що Уряд робить дуже багато для допомоги в сільському господарстві. Обвинувачуючи Конгрес у форсуванні того законопроекту, президент Реген твердив, що ухвала цього закону збільшила б тільки федеральний дефіцит і не допомогла б фермерам.

Треба повернути надбання двадцяти років

Джерзі Сіті. Н. Дж. (О. Кузьмович). — Хто з українців Нью Йорку може забути цей неспасний вечір 23-го жовтня 1984 року, коли їхній Народний Дім стояв у вогні? Ті, що мовчки у жаху приглядалися тому видовищу, як і ті, що в наступних днях групами збиралися біля згарищ неможливо близького, довго будуть мати ще перед очима картину чорних прогалин, що залишилися замість вікон, і обгорілі стіни, за якими світила пуста.

За димом того несподіваного вогню пішов не лише довголітній осередок українського життя „давтанів”, але також архів десятих українських установ, що мали там приміщення.

Під час відвідин у „Свободі” (зліва): Орест Кебало, Софіяка Зелик, Марта Кебало, Олег Данилюк.

Найбільше однак потерпіла Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької, що мала свої приміщення, а передусім свій склад строїв та декорацій на третьому поверсі. Здається у перших хвилинах мало хто здавав собі справу з того, що сталося і яке велике надбання пішло з вогнем. Але свідомо того була Лідія Крушельницька і важко прямо уявити собі, що мусіло діятися в її серії. Двадцять років наполегливої праці, двадцять років надбання із усіх постановок, сотки цінних строїв і декорацій пропали за кілька годин того пропам'ятного жовтневого вечора. Розмір і силу тієї

втрати охопили усі шойно в наступних днях і годі здали собі справу з того, що сталося. Найбільше зрозуміли цю незаступимість просто шкоду та знищення, молоді „студійні” — учні Л. Крушельницької, які від малечку були її вихованками. Не дивно, що на їхніх обличчях можна було завважити слюзи та сум. Та ж деякі з них довгими роками бігали вгору по сходах Народного Дому до студії на проби і добре знали, які скарги місцеві в сусідній кімнаті. І вони власними руками перенесли там же й декорації та строї з останньої вистави, яка відбулася в Нью Йорку, але також в інших більших скупченнях українців в ЗСА, а то й в Канаді. Подумана спершу як Дитя-

(Закінчення на стор. 3)

„Світільник небесний”

Місяць березень є місяцем Тараса Шевченка. Бо народився він 9-го березня 1814 року і помер 10-го березня 1961 року, на 47-му році життя, при чому 24 роки був кріпаком, 10 літ перебував у фортечній в'язниці, три і півроку під поліційним доглядом і тільки дев'ять років цілком вільною людиною. Помер, не доживши скасування в царській Росії кріпацтва, що сталося в році його смерті. За минулих 124 року від смерті Шевченка появилось стільки творів про нього, стільки книжок поруч із тисячами-тисячами статей у прерізних збірниках, альманахах, журналах і газетах, і виголошено стільки промов на присвячених Шевченкові спеціальних урочистих зібраннях, що вже не тільки самі твори Шевченка, але й література про ті твори стала окремою ділянкою науки.

І від часу смерті Тараса Шевченка розвинувся такий його культ в українському народі, рівного немає ніде у світі. Праджерелом того культу не є геніальний талант Тараса Шевченка, як поета. Бож геніальних поетів у різних народів світу багато. Кожний великий народ має свого національного поета-письменника. Назвимо тільки кількох. Італійці мають Данте, еспанці — Сервантеса, англієць — Шекспіра, французи — Віктора Гюґо, німці — Гете, поляки — Міцкевича, росіяни — Пушкіна, мадяри — Петєфі, болгар — Вазова, індійці — Равіндранат Таґоре, американці — Бенджамін Франкліна. Ні, ми не поклоняємося Шевченкові, як авторів чудових ліричних поем, як „Садов вишневий”, „Лічу в неволі дні і ночі чи „Думи мої думи, лихо мені з вами”. Поклоняємося Шевченкові як пробудникові української нації, ми поклоняємося йому, як справжньому основникові української новітньої політичної думки, який більше зробив для викристалізування тієї думки, як усі програми новітніх українських політичних партій, які зродилися на Наддніпрянщині і в Галичині напередодні минулого сторіччя, і такі брошури, як Міхновського „Самостійна Україна” і Юлія Бачинського „Україна ірредента”.

Невеличкий розміром „Кобзар”, який вперше появилася в Петербурзі у 1840 році потряс українськими людьми. Василь Сімович писав у вступі до „Кобзаря”, виданого у 1960-му році у Вінніпегу Іваном Тиктором, що першим виданням Кобзаря була, мала книжечка, але ж те, що в ній було і як було списане, геть чисто людей попервертало. Так до Шевченка ніхто не писав на Україні про кривду народно, і ніхто не змальовував так гарно минулого України, ні не жалувал за тим, що було-минуло... А коли в 1845 році Шевченко написав свій „Заповіт”, у 1847 „Сон” і всі інші свої політичні поеми, то він перевів тими поемами революцію у світі думок і почувань, у всій психіці українського народу. Це не був тільки талановитий, геніальний поет, який умів гармонійно пов'язувати ідею своїх творів з їхньою поетичною формою. Це був творець новітнього українського „віру”, важливого, актуального й ісповідуваного по нинішній день. У своєму вірші „Юродивий”, що його створив у Нижньому Новгороді у 1857 році, на чотири роки перед своєю передчасною смертю, він з'ясував і суцільно-політичну платформу, якою повинна бути майбутня українська держава. „О, роде суєтний, проклятий, коли ти видохнеш? Коли ми діждемося Вашингтона з новим і праведним законом! А діждемося таки колись!...” Чи можна коротше, ядреніше і виразніше з'ясувати цілу державно-політичну систему, яку повинна мати відроджена українська держава, система такої демократії, як вона схоплена в Конституції Америки, що її першим президентом був Джордж Вашингтон?

І такому саме Шевченкові поклоняються всі українські люди без уваги на стать, вік, віровизнання і партійну приналежність. Це такий могутній культ, що його не могли московські займанці не бачити ні заборонити. Вони мусіли і мусять толерувати Шевченка і його культ, тільки у своїх виданнях „Кобзаря” фальшують текст виразних протимосковських рядків і фальшують всю духову настанову Шевченка і все його справжнє значення для України. Московські спеці від цензури літературних творів не можуть погодитись, щоб Богдана Хмельницького, який у Переяславському договорі „возз'єднав”, „Малоросію” з її „руським материком” називати, як це зробив Шевченко, „нерозумним сином”, що його рідна мати повинна була приспати, заки він вчинив те трагічне для України діло.

Сьогодні одинокий Тарас Шевченко об'єднує своїм культом всіх українців у світі суціль. Вони його святкують, влаштовують йому щорічно концерти-академії й наукові шевченкознавчі конференції, але нехтують його заклик „любитеся брати мої, братайтесь, кохайтесь”, нехтують його заклик до єдності та воліють крокувати за бажаннями Москви і її провокаторів, що не хочуть єдності української вільної громади та не хочуть зв'язків цієї нашої громади з поневолені рідним народом в Україні. Віщий дух Шевченка передбачає, що Україна „такі діждється колись”. І ми віримо у це. Бо він, Тарас Шевченко, є для нас „Світільником небесним”, як назвав його над свіжою могилою Пантелеймон Купіш.

Іван Боднарчук

ТАРАСОВЕ СЛОВО

Ще сильнішою вірою в перемогу нашої правди. Щоб мертві встали з могил, — кличе Шевченко, щоб його слово пламенем взялось, щоб пронеслося по Україні могутнім криком і виростило нову, сильну героїчну націю.

Вогненне поетичне слово Шевченка, його безсмертний „Кобзар”, мало вирішальний вплив на багатьох письменників України, розбудило національну свідомість багатьох письменників і скерувало їх на шлях рідної української літератури. Твори Шевченка переказано на понад 40 мов. Шевченкове слово давало творче надхнення, запалювало в серцях велику любов до поневоленого народу, формувало в душах світогляд. Своєю діяльністю і творчістю Шевченко різьбив обличчя народу й роздуж жевріючу іскру у велике полум'я, яке охопило весь наш народ уже за Шевченкового життя й горить досьогодні та горітиме в наступних поколіннях, поки не сповниться вісь слова Поета: „Встане Україна і розвієть неволі, світ правди засвітить і помолиться на волі невольничі діти”.

У березні 1814 року він народився і в березні 1861 року, проживши всього 47 років, передчасно помер. І тому щорічно березень є місяцем Шевченка. Щорічно відзначаємо „березневі Шевченкові дні”, щороку звеличуємо того, що став духовним вождем нації. З творів Шевченка український народ досьогодні черпає, як із бездонної кришки, свої духові сили. Повернувшись за 10-літнього заслання, Шевченко з таким самим завзяттям, як і раніш, кидав у народ своє полум'яне слово, сповнене

повного державного відомлення українців від Московщини і створення самостійної української держави.

Крім національних, соціальних і міжнародних концепцій у Шевченка, знаходимо й загальнолюдські ідеї свободи, любови й правди, наприклад, у таких поемах, як „Кавказ”, „Неофіти”, „Молитва” та інших. Але Шевченко насамперед український національний поет як змислом, так і формою, бо перевага національного елементу над універсальним — перша й найбільш замітна риса Шевченкової творчості. Пізнання чужої мудрості, тобто чужих ідей доктрин і культурних надбань Шевченко не лише не відкидав, але й заохочував до нього. Але це пізнання повинно бути критичне, корисне для України. В процесі набування чужої мудрості треба мати і свою мудрість і переслідувати нею чужі доктрини, бо не все, що відповідає духово-національним потребам одного народу, мусить відповідати потребам іншого народу. Наш поет висмівав безкритичне засвоєння чужої мудрості.

Феномен культу Тараса Шевченка в українському народі полягає в тому, що він, Шевченко, для нас не тільки геніальний формою і змістом своїх творів поет. Таємниця цього культу в тому, що Шевченко потряс душою і серцем народу й мертву душу та кам'яне серце народу перетворив своїм полум'яним словом у чинники, які з аморфного мало-

роса вчинили свідомого свого „я” українця. Слово Шевченка — це вулкан почуттів. Це слово раз любов'ю ласкаве, повне ніжної доброти, то знову грім поневолення. Поезія Шевченка, цілковито самотні змислом, формою і лексикою, поставила Шевченка серед найкращих майстрів його доби. Всі були вражені глибиною людських почувань нашого поета. Шевченкове слово робило й робить величезне враження і на інших поетів, і то не тільки українських. Воно впливає великою силою духа Поета й на наших сучасників. Шевченкове слово не стирається, а живе, молодіє в серцях читачів. Для всіх прощарків українського народу Шевченкове слово та його ідеї стали центральною силою, цементуючим фактором і незнищимим явищем, з яким майже неможливо було колись боротися російським імперіалістичним колом, як і сучасним комуністичним чинникам СРСР. Ось що сказав про Шевченка поет Богдан Антонич:

*Це Ти сто літ показував мету і шлях становом воїнством,
Ми вирости у спадщині Твоїй як в сяйві сонця листя,
У куряві восні, у мряці буднів час Тебе не зрушив.
Твоє наймення, мов моливу, кладемо на стяг,
Бо знаємо, що мов-тавро, понесемо в життя
Печат Твоїх палючих слів, що пролила додні нам душі.*

*Твої слова — не хриплі звуки,
Не шумний лет казкових звіз,
Не пах наперевих квітів,
Не тихий пінний з вітром змаг.*

*В твоїх піснях — народ і воля,
В них слава й честь — і слова, гніт.
В них праця й бій — і сум крामольний,
В них Україна й вільний світ.*

*Твій спів вдихають: степ, Поділля,
Волинь, Дніпро, і Сян, і Дон,
Кавказ і Крим, Карпат узгір'я,
Іх спокійний автохтон.*

*Твоя симфонія, Кобзарю,
Дітей України обніма,
Звети в єднанні хату марить,
Щоб правда в ній була своя.*

*До тебе йдуть з усіх віддалин:
Старі діти, і юнак,
Узбек, кіргіз, грузин, татарин,
Башкир, фінляндець, чех, поляк.*

*Твій голос волі і свободи
Обняв і суші і моря,
В сузір'ї велетнів народних
Блищить твоя ясна зоря.*

*В твоєму співі — голос кода
Вкраїні дочкам і синам:
З крилиць власної братів воду,
Копати в ній ширший простір дна.*

*Видкинуть Хмельові скрижалі,
Московським писані пером:
З них кануть слюзи, дух печальний,
Нащадок волі стая рабом.*

*Зорити в небо і на землю,
Содати їх серцем і умом,
Хай зійде дук з своєї скелі,
Огріє бідному житло.*

*Кобзарю, геніє, пророче!
Давно вже час ковати роки,
Як ти страждав і дні, і ночі
Й творив вогненних дум рядки:*

*Як зносив каторжні окови,
Під царський прапор не ступав,
Телля відкинув золотого,
На хутро чести не мінвав.*

*І тес жадання якесь невимовне,
Неначе б хотілось все вгору летіти,
Де троє блискуче, де сяє полове,
Де лиха немає, бідота не стогне,
Де нічого серцю болить і щемить.*

Зміст поезій Самійленка не раз і не два, а часто сягав філософських висот: „Свідомість”, „Дві планети”, „Якби знав”, „Символ віри”, „Герострат”. І ця філософія не була абстракцією. Висновки завжди прикладалися до долі людини, до міркувань про безсмертя душі і, зрештою, до уособлення поета щодо конкретного життя своїх нужденних земляків.

Лірика поета небагата на тематику, але вона вносить своєрідність, має свіжі, нові елементи публіцистичні: „Мрія бюрократ”, „Міністерська пісня” та багато інших. При тому сердечність і теплота до нещасних осіб поширюється до більшого кола своїх людей і тут намагався Самійленко здійснювати заповіт Великого Кобзаря. („Гришнік”)

Поезії на тему кохання у нього дуже мало. А це ж обов'язковий красуняний камінь кожного лірика. Правда, є у нашого поета кілька віршів, що натякають на нерозділену любов, як от: „І в дорогу виражали”, „Присвяту Зінаїді Р-ській”, „Сонети”, „Я не Петрарка — ти ж нова Лаура”, „Сумуєш ти”. Відсутність у ліриці В. Самійленка любовних віршів пояснюється цюглювою замкнутістю поета, який ховав свої почуття глибоко у серці і дуже боронився, щоб розділ цієї творчості не потрапив до друку.

Українська природа в ліриці Самійленка

В замилюванні рідною українською природою виявив Самійленко сильний струмінь поетичного надхнення. Він уклад цил віршів під назвою „Весняні пісні”. Сюди входить дев'ять сонетів, дві канони, одна секстина. Зміст цього розділу — заклик до весни скорше прийти, бо не лише люди чекать на її появу, а й земля, рослини, гаї, садки, гори і долини. Весняне оновлення зміцнює сили, люди стають добрішими, лагіднішими, цілюща вода весняна благотворно впливає на втомлене зимовими завірюхами серце.

(Продовження буде)

Василь Ясун

Шевченкові

*В гнітючу п'яну Україну,
У темні царських перепон
Долі, він — борець безтінний,
Явився як волі чемпіон.*

*Він спляче серце еготистів
Будив тональним дзвоном слів,
Народжених в вогні іскристім
Любови до сестер, братів.*

*Він шаблю слави, вкриту ржою
В безвольних кріпосних хатах
Під царським руйнівним конвоєм
На рідних — не своїх ланах.*

*Підняв і чистив словом сталі,
Щоб дати їй новітню славу
У зв'язі давніх козаків
І в чинах з'єднаних братів.*

*Наш дух чарують: спів пташини,
Клянуть сонця весняні,
Нектарні оперні перлини,
Симфоній звуки запашні;*

*Та спів над співом солов'їні,
Над сонця темброю весняні,
Над томи оперні безтінні,
Симфоній пили запашні —*

*Твої, Кобзарю, строфи чулі,
Нашлі патосом борні
І сльозом слави днів минулих,
Чарівний над всі пісні.*

*Твої слова — не хриплі звуки,
Не шумний лет казкових звіз,
Не пах наперевих квітів,
Не тихий пінний з вітром змаг.*

*В твоїх піснях — народ і воля,
В них слава й честь — і слова, гніт.
В них праця й бій — і сум крामольний,
В них Україна й вільний світ.*

*Твій спів вдихають: степ, Поділля,
Волинь, Дніпро, і Сян, і Дон,
Кавказ і Крим, Карпат узгір'я,
Іх спокійний автохтон.*

*Твоя симфонія, Кобзарю,
Дітей України обніма,
Звети в єднанні хату марить,
Щоб правда в ній була своя.*

*До тебе йдуть з усіх віддалин:
Старі діти, і юнак,
Узбек, кіргіз, грузин, татарин,
Башкир, фінляндець, чех, поляк.*

*Твій голос волі і свободи
Обняв і суші і моря,
В сузір'ї велетнів народних
Блищить твоя ясна зоря.*

*В твоєму співі — голос кода
Вкраїні дочкам і синам:
З крилиць власної братів воду,
Копати в ній ширший простір дна.*

*Видкинуть Хмельові скрижалі,
Московським писані пером:
З них кануть слюзи, дух печальний,
Нащадок волі стая рабом.*

*Зорити в небо і на землю,
Содати їх серцем і умом,
Хай зійде дук з своєї скелі,
Огріє бідному житло.*

*Кобзарю, геніє, пророче!
Давно вже час ковати роки,
Як ти страждав і дні, і ночі
Й творив вогненних дум рядки:*

*Як зносив каторжні окови,
Під царський прапор не ступав,
Телля відкинув золотого,
На хутро чести не мінвав.*

*І тес жадання якесь невимовне,
Неначе б хотілось все вгору летіти,
Де троє блискуче, де сяє полове,
Де лиха немає, бідота не стогне,
Де нічого серцю болить і щемить.*

Зміст поезій Самійленка не раз і не два, а часто сягав філософських висот: „Свідомість”, „Дві планети”, „Якби знав”, „Символ віри”, „Герострат”. І ця філософія не була абстракцією. Висновки завжди прикладалися до долі людини, до міркувань про безсмертя душі і, зрештою, до уособлення поета щодо конкретного життя своїх нужденних земляків.

Лірика поета небагата на тематику, але вона вносить своєрідність, має свіжі, нові елементи публіцистичні: „Мрія бюрократ”, „Міністерська пісня” та багато інших. При тому сердечність і теплота до нещасних осіб поширюється до більшого кола своїх людей і тут намагався Самійленко здійснювати заповіт Великого Кобзаря. („Гришнік”)

Поезії на тему кохання у нього дуже мало. А це ж обов'язковий красуняний камінь кожного лірика. Правда, є у нашого поета кілька віршів, що натякають на нерозділену любов, як от: „І в дорогу виражали”, „Присвяту Зінаїді Р-ській”, „Сонети”, „Я не Петрарка — ти ж нова Лаура”, „Сумуєш ти”. Відсутність у ліриці В. Самійленка любовних віршів пояснюється цюглювою замкнутістю поета, який ховав свої почуття глибоко у серці і дуже боронився, щоб розділ цієї творчості не потрапив до друку.

Українська природа в ліриці Самійленка

В замилюванні рідною українською природою виявив Самійленко сильний струмінь поетичного надхнення. Він уклад цил віршів під назвою „Весняні пісні”. Сюди входить дев'ять сонетів, дві канони, одна секстина. Зміст цього розділу — заклик до весни скорше прийти, бо не лише люди чекать на її появу, а й земля, рослини, гаї, садки, гори і долини. Весняне оновлення зміцнює сили, люди стають добрішими, лагіднішими, цілюща вода весняна благотворно впливає на втомлене зимовими завірюхами серце.

(Продовження буде)

Під час Першої світової війни, на весні 1915 року, в моєму родинному селі, на вигоні, таборувала російська кіннота. Недалеко нашої доми приміщено польову кухню й кілька хлопців і дівчат, часто туди бігали, отримуючи там солодощі, а часом і гарячу страву. Солдати приходили на наше подвір'я, брали воду зі студні. Одного разу зашли два офіцери до хати, бо хотіли свіжого молока і яєць. Батько працював у городі, в хаті була мама з малими дітьми, а я вбів за вояками, бо мені подобалися їхні довгі шаблі. Мама пообіцяла молоко, але просила прийти під вечір, як надовіть свіжого. Розглядаючися по хаті, солдати звернули увагу на образ Тараса Шевченка, який висів на стіні в кожусі, шапці з вусями. Вони щось між собою говорили, а тоді звернулися до мене:

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

„Мальчик, хто ти висить — і вказали рукою на Шевченка. — Дідо Тарас, — відповів я. — Він любить дітей і пише байки для них. — Солдати всміхнулися, поглянули мене по голові і дали кілька цукерків. А де господар запитався один. — На городі відповіла мама. — А коли вони сказали, що хотіли б поговорити з батьком, мама вислала мене, щоб я попросив батька, щоб він

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА — ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 10 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

**Караються, мучаться,
але не каються**

„Якщо я був би останнім українцем на світі, я і тоді борюся б за Україну“

Л. Лук'яненко

Патріот з Придніпрянщини

Віталій Калиниченко народився в 1937 році в селі Васильківці Дніпропетровської області. В 1960 році він навчався в Київському інституті народного господарства, згодом продовжував навчання в Ленінграді. Після закінчення навчання працював старшим інженером у всеосяжному проектно-технологічному інституті енергетичного машинобудування в Ленінграді.

Віталій Калиниченко

Хоч Віталій народився на Придніпрянщині 20 років після жовтневого перевороту, вчився і виховувався в совєтських умовах, працював серед росіян, але він ніколи не забував, що народився в українській родині, що є українцем. Віталій не лише почувався українським патріотом, але й став членом Української Гельсінкської Групи, допомагаючи поширювати декларацію прав людини, за що був попереджений органами КГБ.

У 1964 році Віталія Калиниченка на короткий час ув'язнюють, а в січні 1967 року він був засуджений на 10 років таборів суворого режиму за спробу перейти совєтсько-фінський кордон.

Але й в тюремних казематах мужній борець не здається на милість переможця: в концтаборі ч. 36 в Пермській області В. Калиниченко бере активну участь у боротьбі за права політичних в'язнів. Він написав Звернення до Об'єднаних Націй і світової громадськості, за що його перенесли до Владимирської тюрми, але й там не дав себе зламати катівцям та провокаторам, тримався мужньо. Тому його запропорили до психіатричної лікарні.

19-го березня 1976 року Віталій Калиниченко відбув термін ув'язнення і повернувся в Україну. Жив у рідному селі Васильківці, але

постійно перебував під пильним поліцейським та катівським наглядом. У жовтні 1977 року він почав голодувати, домагаючись дозволу виїхати закордон. Коли власті не дозволили йому цього, Віталій відмовився від совєтського громадянства, відіславши до уряду свій паспорт, військовий квиток та інженерський диплом.

У грудні того ж року він підписав документ Української Гельсінкської Групи, який пролітає в вільний світ. Від того часу КГБ декілька разів робило обшуки в його хаті, приписувало йому контакт з Л. Лук'яненком, не гребувало шантажем.

Коли В. Калиниченко відмовився піти на збори, де мала обговорюватися нова конституція СРСР, його на два тижні запроторили до в'язниці. Після того КГБ подбало, щоб його ніхто не прийняв до праці. Врешті 29-го листопада 1979 року був заарештований у рідному селі, а 16-го — 18-го травня 1980 року Дніпропетровський суд засудив Віталія Калиниченка на 10 років таборів суворого режиму і 5 років заслання. Про дальшу його долю немає відомостей.

Останній поклін Шевченкові на рідній землі у Львові

Останній Шевченківський концерт у Львові у Великому Театрі. Члени хору і оркестру після виконання „Кавказу“ С. Людкевича. Перед оркестром сидять (зліва): д-р Василь Барвінський, д-р Станіслав Людкевич, проф. Володимир Кубійович, диригент Лев Туркевич і д-р Василь Витвицький.

Це було в 1943 році. Ми всі були під страшним враженням другої навали більшовиків. Наближався березень і треба було вишанувати нашого Генія із якнайбільшою достойністю, бо ми знали, що це вже буде востаннє, коли відзначуватимемо його річницю на рідній землі.

Усі найкращі хори — „Боян“, „Сурма“ і Оперний хор та симфонічна оркестра — зібрались у поклоні Постою. Диригував один із найкращих диригентів того часу проф. Лев Туркевич; він покінчив був університетські і музичні студії у Відні і Львові і якраз у тому часі він був директором Львівської опери, як і був добрим акомпанатором і виконавцем музичних творів. Ніколи не забуду виконання під його орудою концертів — псалмів Бортнянського у Великої П'ятниці в богословській церкві св. Духа. Шкода лише, що тоді ще не можна було у Львові записати виконання цих концертів на платівку. У нас у Львові взагалі були дуже добрі диригенти церковної музики, наприклад, о. В. Жолкевич, в Богословській

Академії, І. Охримович — диригент в Катедрі св. Юра, проф. Прокопович — у церкві Волоській при вул. Руській та інші.

Вертаючись до попередньої теми нашого спогаду — з академії для відзначення Шевченківських роковин, то пригадую, що відбулася вона хоча скромно, але

достойно. Розпочалась вона по полудні з такою програмою: Слово проф. Івана Крип'якевича, Заповіт, музика Кирила Стенка, і „Кавказ“ в цілості з участю оркестру. А вкінці — спів „Ще не вмерла...“ Проф. Станіслав Людкевич був зворушений до сліз. Мабуть, ніколи мені не дове-

деться чути такого виконання „Кавказу“ як тоді...

Зворушена публіка чекала, не розходила, а коли почала виходити, то подала — у свідомості сумній, що це була прощальна академія із нашим музичним світом на наших рідних землях.

Треба...

(Закінчення зі стор. 1)

ча Студія Мистецького Слова, яку перебрала Л. Крушельницька від відомої акторки і режисера Олімпії Добровольської, вона перейшла з часом на сцену театральну одиницю в Нью-Йорку, яка наповнювала і безперервно плекала українське театральне мистецтво завдяки ентузіязму і послідовності її керівника, що віддала студію у свій час, енергію та ентузіязм. Саме це захоплення і завзятого уміла вона передати своїм молодим учням, які під її проводом працювали постійно над новими виставами. І так вік студії швидко перейшов з років 8-13 на 8-30, а вистави у тих двадцяти роках переходили від казок і поем до драм і п'єс та таких шедеврів нашого драматичного мистецтва як „Лісова Пісня“, „Запорожець за Дунаєм“, „Ой не ходи Гриньо“, „Діється про кожного“, „Чорна пантера і білий ведмідь“ та „Троянські діти“.

Чи можна отже все це перекреслити та заперестати далі працювати, яка неможлива без потрібних театральних режисерів? Молоді ентузіасты Студії Мистецького Слова рішили, що таке не є можливе — і взялися негайно до діла. Відразу як це добре не зогнали мурі Народного Дому вони створили „Ад гок комітет“ з ціллю допомогти Студії та бодай частині приміщенням декораций, станків, стрів і всього іншого, що потрібне для театральних вистав. Свідомі, що тут потрібна допомога цілої української громади, ініціатори комітету в особах Ореста Кебала з дружиною, Софії Зелик та Олега Данилюка відвідали Головного Екзекутиву УНСоюзу та редакцію „Свободи“, щоб поділитися своєю журбою та своїми планами.

Досі вони виготовили об'ємного листа до українського громадянства і вислали його на сотні відомих адрес, відчинили конто у „Самопоміч“ в Нью-Йорку, на яке можна скласти пожертви, планують беніфеїс весною із відповідною програмою на користь студії та інші акції для збирання фондів. Як інформують во-

ни, щоб відтворити пропавші декорації та строї потрібно принаймні 30,000 доларів, а це сума, яку не легко зібрати.

Але вони з молодечим ентузіязмом і вірою, що Студія Мистецького Слова мусить далі жити та працювати, мають надію на повну підтримку та допомогу української спільноти. В загальному їхня акція знаходить розуміння. Ось давнійший член студії, а тепер провідний широко відомий оркестр „Іскра“ погодився віддати безплатно її на один вечір, щоб допомогти придбати фонди. Ось недавно на сторінках нашого щоденника з'явився перший список жертвodawців з громадянства та наших установ, а в останніх днях інформують нас, що завжди щедрі на українські цілі Товариство Українських Домовласників передало на підтримку Студії 1,000 дол. Все це перші ластівки весни, яку Студія буде переживати саме у 20-річчя свого становлення.

В неділю, 17-го березня, о год. 3-ій по полудні, відбується беніфеїс-повторення поставленої вперше у жовтні „Казки про Мару“ і „Мандрівки серця“ в змінений формат в залі Фешен Інституту, при 27-ій вулиці, між 7 і 8 авеню в Нью-Йорку. Надіємося, що українська публіка Нью-Йорку та околиць вперше виповнить зал, щоб цим доказати групі молодих завзятих учнів та виконавців Студії Мистецького Слова, що такі мож- на привернути знищене надбання довгих років. Скільки бо разів нам вже доводилося в минулому з успіхом відбудувати те, що знищено!

„Ч. СІЧ“ у ЧВЕРТЬФІНАЛІ

Ньюарк, Н. Дж. — Футбольна дружина УСВТ „Ч. Січ“ змагатиметься в неділю, 10-го березня, у чвертьфіналах за чашу Нью-Джерсі проти дружини С.К. Мартіно. Змагання відбудуться на гриш Фарчере Гров в Юніон, Н. Дж. Початок — год. 5-та по полудні.

МАРІО КВОМО, губернатор Нью-Йорку заявив, що він не має в плані кандидувати на президента США в 1988 році, якщо він буде кандидувати на перевибори на губернатора в 1986 році. Спеціальний закон забороняє губернаторам, які це урядують, провадити виборчу кампанію за вибір на президента Америки.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Pienzenauerstr. 15
D-8000 München 80
West Germany
приймає згопшення на

ПЕДАГОГІЧНІ КУРСИ
ДЛЯ ВЧИТЕЛІВ ТА ВИХОВНИКІВ МОЛОДІ
що відбудуться
від 22-го ЛІПНЯ до 16-го СЕРПНЯ 1985 р.
Ближчі інформації подає — Д-р Олександра Ткач
84 Midland Blvd.
Maplewood, N. J. 07040
Тел.: (201) 763-6057

Прохання про стипендію приймає:
Ukrainian Free University Foundation,
203 Second Ave., New York, N. Y. 10003

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ЧЛЕНІВ КРЕДИТИВКИ
„САМОПОМІЧ“ у Філадельфії

відбудуться у неділю, 24-го БЕРЕЗНЯ 1985 р.
в домі Українського Культурно-Освітнього Центру
700 Седар Роуд, Філадельфія-Абінгтон, Па.

РЕЄСТРАЦІЯ — год. 1-ша по пол.
Початок Зборів — год. 2-а по пол.

По зборах перекуса.
До реєстрації потрібна членська щаднича книжечка.

ДИРЕКЦІЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОЇ КРЕДИТИВНОЇ
КООПЕРАТИВИ

„САМОПОМІЧ“
в НЬОАРКУ, НЬО ДЖЕРЗІ
відбудуться

в СУБОТУ, 30-го БЕРЕЗНЯ 1985 року,

о годині 6-та вечором
в залі Українського Народного Дому —
140 Проспект Аве., Ірвінгтон, Нью-Джерсі

ЗВІЧАЙНИЙ ПОРЯДОК НАРАД:

- Вибір 3-ох членів Ради Директорів
- та 1-го члена Кредитового Комітету.

Окремих повідомлень не висилається

РАДА ДИРЕКТОРІВ

ПРЕМ'ЄРА ФІЛЬМУ
ФІЛЬМОВОЇ ПРОДЮКЦІЯ ЯРОСЛАВА КУЛИНИЧА
„В'ЯЗЕНЬ ХРИСТА РАДИ“
(від дитинства до його смерті)
в НЕДІЛЮ, 24-го БЕРЕЗНЯ 1985 року.
година 2-га, 4-та і 6-та
зала АКАДЕМІЯ СВ. ЮРА 6-та вул. Іст, НЬО ЙОРК
Про дальші покази фільму прошу звертатися
(914) 476-5724 по 6-ій годині вечора.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КООПЕРАТИВИ
в НЬО ЙОРКУ

відбудуться
в неділю, 24-го березня 1985 року
в залі Православної Церкви
св. Володимира

при 160 Вест 82-га вул. в Нью-Йорку.

ЗАГАЛЬНІ ЗВІЧАЙНІ ЗБОРИ
ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ
ДОМОВЛАСНИКІВ в НЬО ЙОРКУ
відбудуться дня 24 березня 1985 р. в неділю
о год. 3-ій по полудні
у приміщенні „Самопоміч“ при 98, 2-га Аве.
в Нью-Йорку

Упр.ва Товариства запрошує всіх членів прибути на
вищі згадані збори.

За Управу
ВОЛОДИМИР САЛЯК

Українці Фініксу відзначили Січневі Роковини

В дні 27-го січня н.р. громада Фініксу Арізона, відзначила роковини державності самостійності і соборності України.

Старанням Управи Відділу Конгресового Комітету і всіх організацій, котрі входять до нього, величю відзначено відновлення незалежності державності і Акту злуки українських земель в самостійну нероздільну українську державу.

В українській католицькій церкві Успення Матері Божої о. Лужний відправив Божественну Службу Божу, а відтак о. парох Антон Павлюк і о. Лужний разом відправили Мольбеню до Серія Христового в наміренні українського народу. До Мольбеня стояли в одностроїх ветерани української армії, американської армії і воїни УПА з прапорами. Многостієм від українського народу закінчено це церковне свято.

Відтак в домі СУМА відбувся святковий бенкет з мистецькою програмою. Після бенкету відбулася святкова академія з нагоди проголошення державності, соборності України 22-го січня 1918 і 22-го січня 1919 років.

Зала була по береги вповнена громадянством. На сцені — трибуз, прикрашений китими червоної колії та напис „Слава творцям Четвертого Універсалу 22 січня 1918 р. — 1919 р.“, прикрашений прапорами. Перед обідом о. парох провів молитву разом з парохіями та поблагословив їжу.

Потім відбулася академія започаткували членки Союзу Українок Америки, відіспівали американський гімн, а потім всі присутні в залі відіспівали український національний гімн „Ще не вмерла Україна“.

Михайло Агашук, голова конгресового комітету, відкрив свято. Він зазначив, що обходимо найбільше державне українське свято. По 300 роках неволі обіснано усі українські землі в одну незалежну українську державу.

Мистецькою частиною проводив освітній референт Комітету Таслевич. Марта Росоло, наша декламаторка, прочитала уривки з 4-го Універсалу. Наталка Чопко прочитала Акт злуки українських земель. Христя Бойко відчитала уривки з 4-го Універсалу англійською мовою. Маріян Дидик відчитав прокламацію губернатора Арізони. Отець Мирослав Олешко, що вже на смертній виголосив дуже добре опрацьовану доповідь, в якій дав перебіг історичних подій почавши від битви Мазепи під Полтавою і закінчивши боротьбою УПА.

Віра Швещ продекламувала вірш Олеся „Яка краса...“ Відтак діти школи українознавства проспівали стрілецьку пісню „Гей у лузі червона калина похилилася“, яку підхопили всі присутні.

Діти юного СУМА Віра, Леся і Ігор Чопки гарно з почуттям продекламували вірш „Січень“. Пані Лілак гарно прочитала свій власний вірш „Січень“. На закінчення Марія Дувіржак гарно проспівала всіма нами улюблену пісню „Владико неба і землі“, за що одержала бурно влячних оплесків. Співом „Гей у лузі червона калина“ закінчено це добре подготване свято.

Голова Агашук подякував Ярослава Росоло за великий вклад його праці в нагоди Січневих Роковин.

Марія Чоренька

**ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ
УКРАЇНИ — 20-й ВІДПІЛ В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.**
запрошує Вас на врочисте відзначення в Рочестері
ДВАДЦЯТИХ РОКОВИН СМЕРТІ

сп. п. полковника **АНДРІЯ МЕЛЬНИКА**
Шефа Штабу Дієвої Армії УНРРеспубліки, Команданта
Української Військової Організації, Голови Проводу
Українських Націоналістів

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ
відбудеться в СУБОТУ, 23-го березня 1985 р.,
о год. 6:30 вечора
в залі церкви св. Йосафата

В ПРОГРАМІ:
Святочне слово, виступ бандуристів, рецитация,
прийняття для учасників святочної Академії

В НЕДІЛЮ, 24-го БЕРЕЗНЯ:
поминальні Богослуження в українських церквах
за спокій душі св. п. Андрія Мельника та за
всіх, що віддали своє життя за волю України.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ
бл. п. проф.
МИХАЙЛА ЧОРНОПОЛЬСЬКОГО
складаємо 200 00 дол. на Фондацію Українського Вільного
Університету.
Великошановним Дружині, Дочці та всій Родині висловлюємо
наше глибоке співчуття.

Д-р ЮЛІАН І АННА ПОПІТИЛО

**У ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ ГОЛОВИ ПУН-У
сл. п.**
ДЕНИСА КВІТКОВСЬКОГО
буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Покрови в Дітройті (Савтфілд), Миш.
у неділю, 17-го березня 1985 р., о год. 10-ій ранком
та Церкві-Пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.
у неділю, 17-го березня 1985 р., о год. 9:30 ранком
а після Служб Божих будуть відправлені

ПАНАХИДИ
До участі і молитов просять Друзів
Дружина і Син з родиною
та Провід Українських Націоналістів

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТИНУ.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

ПОЖЕРТВИ НА УВАН у США

Подаємо список жертводавців, які вплатили членські внески та пожертви для Академії від 1-го грудня 1984 р. до 1 березня 1985 р.

2.000,00 дол. - Г. Гувер,
1.020,00 дол. - Ю. Бульбенко (за заповітом),
По 1.000,00 дол. - М. Єфремова, В. Котенко,
По 500,00 дол. - Ф. Кулицький, О. І. Скоп, Б. Чайковський,
По 250,00 дол. - І. Голубай, В. Кий, Л. Лиман, Українська Православна Церква у США,
По 200,00 дол. - М. і Є. Громницькі, В. Гарбер,
По 150,00 дол. - М. Савдик,
По 100,00 дол. - Арка Ко, В. І. Дачуки, І. Карк, О. Кекіш,
Д. Левкий, В. Лиманенко, М. Овчинник, Б. Петрина, В. Петришин, О. Тарнавський,
По 90,00 дол. - Н. Пазуляк,
По 80,00 дол. - Н. Бондарук, Л. Винар, Т. Гунчак, Б. Цимбалістий,
По 75,00 дол. - О. Соловей, Л. Терещенко,
По 60,00 дол. - В. Гришко, Р. Осінчук,
По 50,00 дол. - В. Андрє, О. Антонович, Л. Биковський, Б. Бойчук, В. Воловодчук, Г. Гагарин, Л. Гайдамака, В. Гаєвський, І. Гаєвський, Ю. Гончаренко, Л. Долинська, Н. Кордиш-Головко, П. Крамаренко, А. Кулик, Ю. Луцький, Д. Михайчук, О. Мотиль, Високопресвященний Євтимій, Митрополит Української Православної Церкви в Америці, І. Новосіський, В. Онуферко, І. і О. Панчак, І. Панчук, І. Рожанковський, С. Сем'янік, О. Суховерський, С. Тимків, А. Трачук, Я. Чипак, С. Чопівський, Б. Філіпчук,
По 40,00 дол. - В. Бакало, В. Бакум, Ю. Бойко, П. Грицак, С. Костик, З. Мельник, В. Наконечний, В. Омеляченко, І. Саміленко,
35,00 дол. - Д. Яценко,
По 30,00 дол. - М. Безпечна, О. Вороняк, Я. Гелета, Ю. Голубач, В. Душин, Є. Луцький, Я. Миколович, А. Романюк, В. Рудко, В. Шиприцький,
По 25,00 дол. - О. І. В. Балабан, О. Білецький, З. Білик, П. Болонин, П. Борковський, В. Бусак, О. Воронин, М. Галів, Б. Гермак, В. Гондич, Л. Гусак, О. Дем'яківський, В. Діберт, О. і М. Задолні, Ю. Зеленьський, М. Зіпик, Т. Козуб, В. Кос, О. Кононенко, М. Корінець, Д. Кострубік, І. Кочур, І. Макаревич, П. Марченко, Б. Марчук, П. і О. Матули, П. Мегік, І. Мима, А. Мірошніченко, В. Могучий, О. Небеш, С. Нічак, Ф. Олійник, М. Палій, Г. Пашиковський, М. Ромах, М. Савицький, В. Садівний, Є. Саламаха, А. Селіпін, М. Сосяк, Р. Соичинський, М. Терпак, Т. Торло, А. Фаріон, Ю. Чапленко, Б. Чуділо, М. Чуділак, П. Шатун, Б. Шабунчук, А. Школьник, М. Шлетко,
По 20,00 дол. - М. Біда, Т. Брикович, Я. Букачевський, В. Вальчук, В. Вінич, В. Воронка, Г. Гаюк, Р. Грабєк, П. Гула, Р. Глюк, Є. Дарій, В. Євасів, С. Євасевський, Т. Іванівська, М. Кобринська, В. Когуттик, Л. Короник, В. Кулик, Л. Кушнір, А. Луць, І. Манченко, Ю. Охримович, О. Пєрхорович, Л. Підстригач, І. Роніш, М. Розішевський, Н. Світлична, О. В. Середович, Н. Терещук-Кімета, В. Чапленко, Ю. Явний,
18,38 дол. - Г. Козачок,
По 15,00 дол. - А. Бук, П. Ванша, З. Воробець, Л. Григорчук, О. Гудзовська, М. Ковалевський, О. Кукрицька, М. Лотоцький, І. Макарець, М. Пезанський, П. Твердохліб, О. І. Ткачук, О. Чикаленко, О. Шевченко, І. Яременко,
По 10,00 дол. - М. Андрійко, О. Балабан, В. Барагура, Ю. Бачинський, Л. і Д. Билови, В. Василів, І. Войтович, О. Волошук, Л. Гайда, М. Гайда, Ф. Гайовий, М. Головинський, С. Гордіюк, І. Дібак, В. І. Е. Дзюбинський, Д. Дмитренко, Е. Дубик, М. Дубровська, Н. Закидальська, В. Захвалівська, О. Б. Зелехівський, Л. Кей, Я. Клим, М. Костирко, О. Костюк, Ю. Кузьмич, М. Курчак, М. Лаврин, І. Лешко, В. Левіцька, М. Ліщинська, Ю. Логун, О. Логинський, Л. Менжега, А. Міпаніч, Ю. Міро, Я. Музичка, В. Нагара, А. Наклович, Г. Науменко, Є. Небошинський, В. Несенюк, В. Олійник, Б. Пашковський, О. Петренко, О. Ратиш, Л. Селенко, Т. Сенковський, Т. Синоватий, А. Скоробко, Ю. Старосольський, Є. Стеків, Б. Томків, Н. Троян, М. Цісик, І. Чиж, Ф. Юрєвич, А. Юриняк, І. Яворський,
По 5,00 дол. - М. Баріцький, Т. Бокон, О. В. Воронський, В. Гошовський, П. Панків, М. Пилипчук, В. Ярмоленко,
4,00 дол. - С. Міслюк.

На шанування світлої пам'яті:

М. Кравчука	від В. Гарбера	1.000,00 дол.
С. Процюка	від родини Вишковський	150,00 дол.
	від родини Лібман	110,00 дол.
	від родини О. Процюк	70,00 дол.
Б. Рака	від О. Рака	100,00 дол.
П. Ржепецького	від родини М. Ржепецького	100,00 дол.
М. Нездимного	від родини С. Нездимного	30,00 дол.
В. Кедарського	від родини К. Кедарського	25,00 дол.
А. Чудяка	від родини Н. Дем'яківської	25,00 дол.
Є. Залевської	від родини П. Одарченка	20,00 дол.

Управу УВАН у США щиро дякує всім жертводавцям. Ці пожертви складають фінансову базу Академії. Зібрані кошти будуть витрачені на видання англомовних „Аналізів УВАН у США“, на публікацію серії видань „Джерела до Новітньої Історії України“ і на утримання бібліотеки і архіву Академії. Пожертви, які можна відіграти від податку, просимо надсилати на адресу: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Inc. 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025.

Вступайте в члени УНС

Наклад
АЛЬМАНАХА
Українського Народного Союзу на 1985 рік
вичерпується
Спішіть зі замовленнями!
Ціна \$8,00 з пересилкою.
Мешканці Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку.
Замовляти:
"SVOBODA"
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філадельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 17-го березня 1985 р., о год. 2-й по пол. в залі Дому Округи у Філадельфії, Па. при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участі в зборах є запрошені всі Відділи урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156-162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430 і 479

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Удільнення абсолютної уступаючої Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1985 рік
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
10. Запити до представника Екзекутиву
11. Схвалення плану праці на 1985 рік
12. Річні справи і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС

д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС

Василь Пастушок, головний радник УНС

По нарадах буде перекуса-гостина для учасників зборів ЗА ОКУРЖНУ УПРАВУ:

Петро Тарнавський, голова

Іван Данківський, касир **м-р Василь Колінко, секретар**

УВАГА! ALBANY і ОКОЛИЦЯ! FIL'S TRAVEL AGENCY

1828 — 3rd Ave. tel. (518) 274-5242
Watervliet, N.Y. 12189 tel. (518) 462-0649

- Подорожі до Польщі і на Україну цілковитою пологодженням.
- Плянуєте вакації в 1985 р. — тепер зголосіться до нашого бюро.
- Пакунки до Польщі, експреса гарантована доставка через фірму АРА.

Обслуговування цілорічне. Голосіться особисто, телефонічно і листово.
Fil's Travel Agency
1828 — 3rd Ave.
Watervliet, N.Y. 12189
Tel. (518) 274-5242

scope travel inc
(201) 371-4004 — 845 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106

УКРАЇНЬСЬКЕ БЮРО ПОДороЖЕЙ Марійки Гельб'їр

З ПРИВОДУ ВІДЗНАЧЕННЯ 1000 ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ХРИСТИАНСТВА УКРАЇНИ ВІДБУДЕТЬСЯ

ПАЛОМНИЦТВО ДО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРІВ ЄВРОПИ

під духовним проводом:
Преосвященного кир ВАСИЛЯ ПОСТЕНА
Преосвященного кир МИХАЙЛА ГРИНЧИШИНА
і Впрен. о. ігумена МИХАЙЛА КУЧМЯКА

26-го СЕРПНЯ — 10 ВЕРЕСНЯ 1985 р. \$1.699.00
ЛЮРД (2), ЛІМОЖ (1), ВЕРСАЛЬ, ПАРИЖ (3), ШТРАЗБУРГ (1), ГАЙДЕЛЬБЕРГ, МЮНХЕН (3), ЗАЛЬЦБУРГ, ВІДЕНЬ (4), МАРІЯЦЕЛЬ

ЦІНА ВКЛЮЧАЄ: перелети SWISSAIR Нью-Йорк (Тулус-Відень) Нью-Йорк, першокласні готелі, сніданки і вечері, відвідини українських церков і установ, зведення мист, переїзди приватними люксовими автобусами по цілیم маршруті, напівне і податки. Під факсимільним наданням American Express та проводом досвідчених провідників.
Квітки СЕМАНІШИН і Стефи ЧАПЛИНСЬКОЇ

ІНІЦІАТОРОМ ПРОЦІ: ХОР ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.
Зголошення приймається тільки до 1-го ТРАВНЯ 1985 року.

ВІЙМОВА НАГОДА! залишилося 10 вільних місць для бажаючих преднатися до КОНЦЕРТОВОГО ТУРНЕ хору „ДУМКИ“ 24-го - 4-го листопада 1985 р. Манчестер, Бредфорд, Лондон, Мюнхен, Зальцбург, Штрасбург — ціна 1.200,00 дол. вклячає перелети Swissair першокласні готелі, переїзди поїздом - автобусом, сніданки і вечері.

Шевченкові

(Закінчення зі стор. 2)

Сьогодні — морок в Україні.
В містах і селах — гул хули.
Жадана воля у руїні,
Свободу в ярма запрягли.

Тебе з могили тягне Молох,
Здирає хрест з твоїх грудей.
Вливає в руки серп і молот
І кличе з глумом: „Корифей!“

Пророк комуни! Наш, плебейський!
Йому зорею — „старий брат!“
Радіть, Герцен, Чернішевський, —
Зайдить Шевченків аромат!“

Та в тебе — віра в Вашингтона.
У нього вірять наш народ.
Він дідється того закону:
Весь труд для нього в час негод!
Ти — плоть і кров свого народу.
Боровся за нього в п'ятимі зла.
Ти житимеш в його основах
В години лиха і добра.

Блискуча зоре України
В сузір'ї слав'я і епох!
Ти — шлях до волі батьківщини.
Тебе не вирве ні Молох!

Найбільший сину України!
За змис підняв її з руїни,
За волю заповітний озвін
Прійми від нас — твоїх нащадків.
Любов, подяку, труд, поклон.

Тарас...

(Закінчення зі стор. 2)

У століття народний Тарас-шарський жандарми охороняли його могилу, не допускаючи народ відвідувати її, класти вінки і співати пісні. В Києві і всіх містах широкої України заборонено відвідувати 100-літній народ Т. Шевченка, найвища влада православної Церкви, заборонила служити панахиди по Шевченкові в церквах, школах і на парадах. Урядовці в церквах, школах і на парадах заборонили доповіді про Шевченка в школах.

Українці вносили протесту проти такої некультури і безправної заборони російського уряду, протестували також в Україні, українські посли внесли до уряду протест в державній думі. Молодь, особливо студентська, влаштувала бурхливі демонстрації в Києві, Харкові, Одесі, Полтаві й інших містах, під час яких доходило до війни з російською молоддю. Були численні арештування, в тому і двічі.

На західноукраїнських землях, під окупацією Австрії, українці відзначили 100-ліття Т. Шевченка величавим Звоним Соколом, Січчю, Пластунів і Січових Стріпців на площі „Сокола Батька“ в червні 1914 року і академією-концертом.

Українці у вільному світі також відзначили 100-ліття уродили Т. Шевченка. В ЗСА такі відзначення відбулися у всіх громадах українського поселення, а найвишавіші вони були в Нью-Йорку.

За царської Москви були арештування, заслання, заборона української мови, нищення творчості Т. Шевченка й інших письменників поетів, „Емський“ закон, „Указ Валюса“, якими Москва хоріла вирвати українському народові душу, позбавити його національної історії, традиції, культури, мови і письма.

А як за червоної Москви у „Вільній“ соціалістичній Україні! Ось кілька прикладів.

Дня 22-го травня 1967 року український народ, особливо молодь збиралася коло пам'ятника Тараса Шевченка у Києві, щоб вишанувати його пам'яті. Вона покдала квіти у підніжжя кобзареві, співала пісень, читала його вірші та мільйони організувала справжній брутальний напад на громадян і молодь, роздирали їй одяг, заломлювали руки, били палями і арештували молодих людей. Сотні людей обурені таким поступованям мільйонів рушили до центрального комітету партії, домагаються захисту своїх громадянських прав. Іх розігнали. Міністер охорони громадського порядку звільнив арештованих, але мільйонів громадян не потягнув до відповідальності.

У Львові немає пам'ятника Т. Шевченкові, тому молодь в річницю Шевченківських днів збирається коло пам'ятника Івана Франка, та 1966 року мільйон розігнала і арештувала молодь.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущаючи зааресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Офіційні чинники, щоб задо-вольнити львівську публіку зорганізували Шевченківський Вечір 1967 року з дуже обмеженою і цензурованою програмою. Вірші Т. Шевченка були фальшовані, співали російські пісні, читали російські вірші, присутні кашляли і стукотом ніг протестували проти такої Шевченківської програми.

Цього ж 1967 року теж організувано у Львівському університеті „Шевченківський Вечір, який перемінився на вечір „дружби народів“, читали Шевченкові вірші не в оригіналі, а мовами арабською, німецькою, японською, яких присутні не розуміли.

В Львівському університеті студента Іванюка звільнено із посту голови турботитку за те, що організував вечір Т. Шевченка. Вирішувачу кару за такий поступок, член парткому Іваненко, викладачка історії України, сказала: „Я б таких націоналістів на уранові копальні відправляла“.

Учительку однієї школи у Львові звільнили з праці за те, що казала дітям встати, коли свисали „Заповіт“ Тараса „Український Вісник“, випуск 1, II за 1971 рік).

У 1974 року у Львівському університеті власті зорганізували тільки для студентських активістів Шевченківський Вечір. Агітатори, партійники давали інструкції, щоб у часі „Заповіту“ не вставати, студенти не послушались і такі встали, за те потім мали неприємності і переслідування. На вечорі виконано пісні про партію, комсомол і лише декілька на Шевченківську тематику.

В останні роки заборонено відкривати пам'ятники Тарасові Шевченкові в Україні. (Український Вісник) випуск 78, Самвидавний журнал з України 1975 року).

Москва вже століттями нищить все, що українське — мову, культуру, мистецтво, палить бібліотеки, руйнує мистецькі шедеври української культури, знищує українські Церкви, але народ живе, змагається, набирав нових сил, гартується. І хоча окупант жене його на заслання, в тюрми, „лісхушки“, виганяє з різних земель, переселює, — на їхнє місце приходять інші, нові покоління, які ясно і недовольно заявляють Москві, що вони виховувалися на творчості Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки. Москва шаліє, але безрадна... — зазісню, український народ усвідомив, що він є нащадком і спадкоємцем великого і славного народу, державно і національно виробленим і з ним боротьба не легка.

Українці у вільному світі мають святий обов'язок допомагати своїм братам в Україні, але щоб ця допомога була корисна і успішна, то просім Бога, щоб сповнились слова Т. Шевченка: „А всім нам вкупі на землі, єдинимислєм подай і братолюб'є пошлі!“

Оркестра Р. КОГУТА

з Торонто

1. Плита HRS 1193
Касета 5HRS1193

РОМАН КОГУТ

2. Плита RMK 8403
Касета 5RMK8403

РОМАН КОГУТ

3. Плита HRS 1214
Касета 5HRS1214

Всі касети і платівки по \$8.50 + \$1.50 (пошта) разом \$10.00. Можна набувати від фірми Євшан.

YEVSHAN CORPORATION
Box 125 Station St. Michel
Montreal, Quebec H2A 3L9
Canada

ХРИСТИАН СПЯК...

На світлин до допису І.Д. п. з. „У Ватервілі відзначили Січеві Роківини“ („Свобода“ ч. 45 з п'ятниці, 8-го березня ц.р.) стоїть не Христина, а Християн Спак п'ятірничний декламатор. — Ред.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА

16-ГО БЕРЕЗНЯ 1985 Р.

Нью-Брасвік, Н. Дж. Річні загальні збори Відділу 353, відбудуться о год. 6-й вечером при 21 Guilden St. New Brunswick, N.J.

Дарія Орхівська, секр.

СУБОТА

16-ГО БЕРЕЗНЯ 1985 Р.

Елізабет, Нью-Джерсі. Річні загальні збори Товариства „Запорожська Січ“ Відділ 234 Українського Народного Союзу відбудуться о год. 7 вечером, в малій залі біля церкви св. Володимира (ріг вул. Саві і Грієвено) в Елізабет.
По порядку нарад буде звіт уступаючої Управи і Контрольної комісії на 1985 рік.
Є дуже важні справи просимо взяти численну участь.

І. Подільчук, голова

М. Хитра, секр.

НЕДІЛЯ

17-ГО БЕРЕЗНЯ 1985 Р.

Нью-Йорк, Н. Дж. Річні загальні збори Відділ 27, відбудуться о год. 1-й по полудні в доміє спортивного Т-ва „Чорноморська Січ“ 680 Sanford Ave.
В програмі звіт Управи й вибір нової Управи на 1985 рік.

Управа

Володимир Барагура

МЕЧ і КНИГА

Історичні оповідання для молоді
Ілюстрації П. Андрусєва і М. Михалевича.
Ціна 7,00 дол. з портом.

Мешканці сходу Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

ПИСАНКИ: гуцульські, бойківські, подільські, волинські, трипільські й інші — в АРЦІ.

BUSINESS SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

8 - 11 A.M. 7 days and nights.

НА ПРОДАЖ

Увага авторів, видавців книжок, журналів і газет: продається компютер з укр. і англ. шрифтом до набору тексту - \$4.000. Тел. (312) 880-0261 і 286-3275.

РІЗНЕ

КОБЗАР

ПОВНИЙ У ЗЛОТІ!!!

ПОКИ Є — ЗА \$27.00 —

N. S.